

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan și Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Negurița Veaceslav în numele inculpatului Purcăreanu Sergiu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 09 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui:

Purcăreanu Sergiu Alexei, născut la 29.03.1976, originar din mun. Chișinău și domiciliat în r-nul Ștefan Vodă, s. Talmaz, str. Nistrului 120,

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 19.03.2013 - 09.06.2014;*
- *instanța de apel: 17.07.2014 - 17.12.2014;*
- *instanța de recurs: 25.03.2015- 22.04.2015.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 09 iunie 2014 Purcăreanu Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 4 (patru) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Purcăreanu Sergiu, la 19 noiembrie 2011, în jurul orei 09.30, aflîndu-se în or. Căușeni, în apartamentul închiriat pentru fiicele sale Purcăreanu Ana și Purcăreanu Marina situat pe str. M. Eminescu 25, ap. 22, avînd scopul creării unor impedimente fostei soții Purcăreanu Victoria, cu care se află în relații ostile și cunoștea că la data menționată ultima urmează să plece peste hotarele Republicii Moldova, în Italia, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a făcut rost de o cantitate de

substanțe narcotice puse într-o sacoșă de polietilenă incoloră, pe care a înstrăinat-o, plasînd-o pe ascuns în geanta ei.

Ulterior, la 19 noiembrie 2011, în jurul orei 12.00, în timpul efectuării controlului special al pasagerilor rutei aeriene 891 Chișinău – Roma, în bagajul de mîină a pasagerei Purcăreanu Victoria a fost depistată sacoșă din polietilenă în care se afla o masă vegetală uscată și mărunțită de culoare verde cu miros specific de marijuana, care conform raportului de constatare tehnico - științifică nr. 3961 din 24 noiembrie 2011 reprezintă marijuana, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice, iar masa substanței narcotice (marijuana) alcătuiește 17,8 grame.

Conform listei nr. 1, tabelul 1 „Substanțele narcotice, substanțele psihotrope, neutilizate în scopuri medicale” aprobată prin Hotărîrea Guvernului R. Moldova, nr. 79 din 23 ianuarie 2006, 17,8 grame de marijuana se atribuie la proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Negurița Veaceslav în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În susținerea cerințelor înaintate apelantul a invocat că cauza penală a fost pornită în privința persoanei concrete și anume în privința lui Purcăreanu Victoria, care a fost scoasă de sub urmărire penală, iar în privința lui Purcăreanu Sergiu nu a fost pornită urmărirea penală. Consideră că Purcăreanu Sergiu a fost urmărit penal și condamnat de către instanțe necompetente, deoarece infracțiunea a fost comisă în Căușeni, iar urmărirea penală a fost condusă de procuratura în transport, pe cînd acuzarea a fost reprezentată în instanță de către un procuror din Procuratura Generală care nu a prezentat dispoziția privind delegarea sa pe acest dosar.

În opinia apărării sentința de condamnare este nemotivată, instanța de fond s-a limitat doar la enumerarea probelor fără analiza conținutului lor, deoarece nici-un martor nu a declarat că ar fi văzut ca Purcăreanu Sergiu să fi pus droguri în geanta fostei sale soții, nefiind ridicate careva amprente digitale de pe pachetul cu droguri, fiind ignorate totodată declarațiile inculpatului, cît și ale martorului Sîncumami Iurie, care a indicat că Purcăreanu Victoria avea un comportament suspect în timpul aflării în Aeroport.

Instanța de fond nu a analizat și nu s-a expus asupra dubiilor în cauză, or, Purcăreanu Victoria, imediat fiindu-i pornit procesul penal, acesteia i s-a înmînat pașaportul și a fost lăsată să plece, ulterior, abia la data de 07.03.2013 este pusă sub învinuire, audiată și tot la aceeași dată este scoasă de sub urmărire penală. De asemenea, nu s-a luat în considerație că Purcăreanu Victoria, locuiește în Italia, Roma, pe o stradă cu reputație rea, astfel că declarațiile ei nu pot fi considerate veridice.

Apelantul a mai invocat că instanța de fond a făcut o încadrare juridică greșită a acțiunilor inculpatului, deoarece de la început Purcăreanu Sergiu a fost ca bănuît în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal ulterior învinuit în

baza art. 217¹ alin. (3) Cod penal, astfel încât nu poate avea loc acțiunea de înstrăinare, deoarece însuși Purcăreanu Victoria a declarat că nu a știut nimic despre droguri.

Instanța de fond neîntemeiat a schimbat ordinea cercetării judecătorești, fără a fi înaintată vre-o cerere, constatînd că se tergiversează examinarea cauzei, totodată neîntemeiat a respins demersul privind anexarea la dosar a comunicatului Ministerului Afacerilor Interne al Romîniei, astfel fiind clar de la început că instanța de fond a ocupat poziția învinuirii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel judecînd cauza a ajuns la concluzia că instanța de fond cercetînd totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile lui Purcăreanu Sergiu în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal axîndu-se la adoptarea soluției sale pe un șir de probe administrate în cursul urmăririi penale și cercetate la faza judecării cauzei penale în instanța de fond cît și apel și anume:

- declarațiile martorilor Purcăreanu Victoria, Vlas Nicolae, Chencheci Andrei, Vlas Nicolae, Alexandrov Vladimir, Sîncumamei Iurii, Cazacu Andrei și Gologan Alexei;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 noiembrie 2011, prin care s-a cercetat locul depistării sacoșei de polietilenă cu cînepă (Vol. I, f.d.8-9);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală și a plicului de culoare cafenie sigilat în care se află 17,8 grame de marijuana (vol. I, f. d. 26);

- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 3961 din 24 noiembrie 2011, în care este fixat că, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde închisă prezentată la cercetare, reprezintă marijuana, care se referă la categoria substanțelor narcotice, iar masa marijuanei alcătuiește 17,8 grame (Vol. I, f.d.17);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 01 iunie 2012 prin care s-a examinat descifrările telefonice de pe numărul de telefon 079202505 ce aparține lui Purcăreanu Sergiu și în cadrul căruia s-a stabilit că la 18 noiembrie 2011 și la 19 februarie 2011, Purcăreanu Serghei l-a telefonat de 10 ori pe colaboratorul de poliție a CPR Ștefan Vodă, Chencheci Andrei care la rîndul său a informat colaboratorul Aeroportului Internațional Chișinău, Gologan Alexei despre faptul că în bagajul de mîna a pasagerului ratei aeriene Chișinău-Roma din 19 noiembrie 2011, se află o sacoșă cu marijuana (Vol. I, f.d. 107-110).

În contextul dezacordului apelantului cu probele administrate și argumentul privind analiza eronată a acestora, instanța de apel a precizat că probele administrate

sunt verosimile, concludente și suficiente pentru a concluziona cu certitudine despre vinovăția inculpatului, astfel că careva dubii referitoare la vinovăția acestuia lipsesc.

Totodată, instanța de apel a remarcat lipsa temeiurilor de fapt a argumentului precum că cauza penală a fost pornită în privința persoanei concrete și anume în privința lui Purcăreanu Victoria, care a fost scoasă de sub urmărire penală, iar în privința lui Purcăreanu Sergiu nu a fost pornită urmărirea penală.

La acest capitol Colegiul a relevat că, în conformitate cu rigorile art. 284 alin. (2) Cod de procedură penală, *„scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc când aceasta este bănuit sau învinuit și se constată că: pct. 1) fapta nu a fost săvârșită de bănuit sau învinuit; pct. 2) există vreuna din circumstanțele prevăzute la art. 275 pct. 1)-3), inclusiv dacă fapta constituie o contravenție; pct. 3) există cel puțin una din cauzele prevăzute la art. 35 Cod penal”*.

În conformitate cu prevederile art. 284 alin. (6) Cod de procedură penală, *„dacă se dispune scoaterea persoanei de sub urmărirea penală doar cu privire la un capăt de acuzare sau cazul prevăzut la alin. (2) pct. 1) ori dacă din alte considerente este necesară continuarea urmăririi penale, procurorul, după caz, restituie cauza penală organului de mărire penală, cu indicația respectivă, fixînd termenul de urmărire penală, sau pune o altă soluție în conformitate cu Cod de procedură penală”*.

La caz, anume aceste cerințe sunt aplicabile, or, după scoaterea de sub urmărire penală a Victoriei Purcăreanu, de către procuror a fost remisă cauza penală organului de urmărire penală cu indicațiile respective, astfel că legea nu prevede emiterea unei noi ordonanțe de începere a urmăririi penale în privința lui Purcăreanu Sergiu, procesul penal continuînd, iar ultimul fiind recunoscut în calitate de bănuit, ulterior învinuit, anume din aceste considerente continuarea procesului penal în privința lui Purcăreanu Serghei este legală, la acest capitol nefiind admise careva erori procesuale, or, procesul penal a fost pornit pe faptă și nu pe persoană, după cum se invocă de apărare.

Făcînd referință la presupusele încălcări ale competenței teritoriale și jurisdicționale la examinarea cauzei, Colegiul a relevat că în cazul dat au fost respectate cu strictetețe rigorile art. 266 Cod de procedură penală, astfel că infracțiunea de trafic ilicit de droguri, a fost comisă de către Purcăreanu Victoria în raionul Căușeni, fiind depistată, consumată la Aeroportul Internațional Chișinău.

În atare mod, competența jurisdicțională la efectuarea urmăririi penale, aparține Direcției de Poliție în Transport al MAI, astfel că conducerea urmăririi penale în acest caz, revine nemijlocit procuraturii în transport, subdiviziune a Procuraturii Generale.

Din aceste considerente instanța de apel a concluzionat că, careva încălcări ale competenței jurisdicționale la efectuarea urmăririi penale în cauza dată nu s-au admis, argumentele apelantului fiind lipsite de suport probatoriu de drept.

Sunt totalmente neîntemeiate și alegațiile apărării precum că nici-un martor nu a declarat că ar fi văzut ca Purcăreanu Sergiu să fi pus droguri în geanta fostei sale soții, or, însuși Purcăreanu Victoria a declarat că în timp ce se afla în bucătărie, cu fiicele sale și fostul său soț, ultimul a ieșit în cameră, iar fiica Ana, a văzut cum acesta pune ceva în geanta mamei sale.

Necătînd la acest fapt, este relevant că martorul Purcăreanu Ana, a refuzat să dea declarații, din motiv că inculpatul este tatăl său, dar totodată declarațiile martorului Purcăreanu Victoria nu au fost combătute prin careva probe, ba mai mult, martorul Vlas Nicolae a menționat că cînd s-au ridicat în apartamentul fiicelor lui Purcăreanu Victoria, ultimul a intrat în bucătărie, după care a mers în altă cameră.

Nu au fost considerate influente declarațiile martorului Sîncumami Iurie, care ar fi indicat că Purcăreanu Victoria avea un comportament suspect în timpul aflării în Aeroport, or, însuși Purcăreanu Victoria, a menționat că după ce s-a despărțit de inculpatul Purcăreanu Sergiu, avea o frică de acesta, deoarece o amenința, cerîndu-i bani, astfel că martorul putea confunda starea de emotivitate a lui Purcăreanu Victoria cu situația suspectă a acesteia, or, s-a stabilit cert că Purcăreanu Victoria, nu cunoștea despre pachetul cu substanța narcotică din geanta sa.

Instanța de apel nu a reținut nici motivele precum că fiind pornit procesul penal în privința lui Purcăreanu Victoria, acesteia i s-a înmînat pașaportul și a fost lăsată să plece, ulterior, abia la data de 07.03.2013, fiind pusă sub învinuire, audiată și tot la data de 07.03.2013, scoasă de sub urmărire penală, în acest caz lipsesc careva dubii, sau ilegalități, după cum insistă apelantul, avînd în vedere că în privința lui Purcăreanu Victoria, nu a fost aplicată o careva măsură preventivă, totodată audierea, înaintarea învinuirii și scoaterea acesteia de sub învinuire a fost efectuată fără careva încălcări.

Mai mult ca atît, în cazul dezacordului cu ordonanța privind scoaterea lui Purcăreanu Victoria de sub urmărire penală și continuarea procesului penal, Purcăreanu Sergiu a avut posibilitatea legală de a o contesta în ordinea art. 299¹ și art. 313 Cod de procedură penală, însă nu s-a folosit de acest drept.

Sunt totalmente irelevante și referințele apelantului cu privire la comportamentul Victoriei Purcăreanu, precum și faptul că aceasta ar fi locuit pe o stradă cu o reputație rea, or, aceste împrejurări nu au nici-o tangență cu cauza penală vizată și nicidecum nu demonstrează, cum invocă apărarea, că dînsa ar fi consumatoare de droguri, acestea fiind niște afirmații declarative absolut neprobate.

Ce ține de dezacordul apărării cu învinuirea înaintată cu referință la reîncadrarea acțiunilor inculpatului, Colegiul penal a reiterat că acțiunile inculpatului se încadrează anume în baza acestei norme, cu calificativul în scop de înstrăinare, or, acțiunea de înstrăinare presupune transmiterea cu titlu gratuit sau oneros în posesia altei persoane, prin diferite metode (vînzare, dare cu împrumut, donare, schimb, inducere în eroare).

De asemenea, Colegiul penal a constatat lipsa încălcărilor la etapa cercetării judecătorești, astfel că ordinea cercetării judecătorești, poate fi modificată de către președintele ședinței, conform art. 365 Cod de procedură penală, la cererea părților, după caz, când aceasta o cere interesul examinării cât mai obiective și rapide a cauzei penale.

În speță, întru neadmiterea tergiversării procesului judiciar în cauză, instanța de fond a adoptat, în opinia instanței de apel, corect încheiere de a modifica ordinea cercetării judecătorești (f.d.31-verso), avînd în vedere că din cauza neprezentării nemotivate a martorului Gologan Alexei, ședințele de judecată erau amînate de mai multe ori.

Astfel, Colegiul penal a considerat ca fiind lipsite de suport probatoriu argumentele apelantului privind achitarea inculpatului, or, vina acestuia a fost demonstrată integral, lipsind careva circumstanțe de fapt care ar genera pronunțarea unui act judecătorec de achitare sau reîncadrare a acțiunilor acestuia în baza altei norme penale.

Ce ține de pedeapsa numită inculpatului Purcăreanu Sergiu, instanța de apel făcînd trimitere la art. 6, 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal a considerat că sancțiunea aplicată de către instanța de fond este legală, întemeiată și motivată, astfel că la caz, au fost respectate cerințele legale vizate mai sus, iar pedeapsa numită lui Purcăreanu Sergiu este una corectă, echitabilă și proporțională faptelor comise de către acesta.

5. Împotriva hotărîrilor menționate a declarat recurs ordinar avocatul Negurița Veaceslav în numele inculpatului, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) și 16) Cod de procedură penală solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, relevînd exact aceleași motive indicate în apel.

6. Asupra recursului procurorul a depus referință prin care a solicitat respingerea acestuia, pe motiv că instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate, iar hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și decizia recurată corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Din textul recursului declarat de către avocat se constată că recurentul invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) și 16) Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Instanța de recurs precizează că recurentul referindu-se la pct. 6 din norma menționată indică de fapt că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, însă fără a-și argumenta motivul invocat.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atît, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu și au confirmat vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute în art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Totodată, conform art. 414 Cod de procedură penală la judecarea apelului instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală și a celor suplimentare invocate de către părți, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f. d. 97-102, Vol. II).

Tot aici, Colegiul se va expune și va respinge, ca neîntemeiat, motivul recurentului precum că urmărirea penală a fost începută în privința Victoriei Purcăreanu, însă ulterior dînsa a fost scoasă de sub urmărirea penală și în privința lui Purcăreanu Sergiu nu a fost pornită urmărirea penală conform procedurii penale.

În acest caz, instanța precizează că, conform art. 275 pct. 3) și art. 284 Cod de procedură penală, prin ordonanța din 07 martie 2013 (f.d. 169-172, vol. I), în urma unor investigații suplimentare, Purcăreanu Victoria a fost scoasă de sub urmărirea penală de către procuror, iar Purcăreanu Sergiu, prin ordonanța din 20 ianuarie 2012 (f.d. 82-83, vol. I), a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, fiind respectate prevederile art. 281, 282 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul specifică că în așa situație, nu este necesară și nici legea nu prevede emiterea unei noi ordonanțe de începere a urmăririi penale în privința inculpatului, odată ce el a fost recunoscut în calitate de învinuit, iar careva plîngeri împotriva acțiunilor și actelor organului de urmărire penală, conform art. 299¹ și 313 Cod de procedură penală, nu au fost depuse din partea lui Purcăreanu Sergiu sau a avocatului său.

Referitor la motivul invocat în apel, iar ulterior și în recursul ordinar, precum că inculpatul a fost condamnat de către instanțe necompetente, deoarece fapta a fost săvârșită în or. Căușeni, urmărirea penală a fost condusă de Procuratura în Transport, iar învinuirea reprezentată de un procuror din Procuratura Generală, instanța de recurs menționează că, conform art. 266 Cod de procedură penală, *organul de urmărire penală al Ministerului Afacerilor Interne efectuează urmărirea penală pentru orice infracțiune care nu este dată prin lege în competența altor organe de urmărire penală sau este dată în competența lui prin ordonanța procurorului.*

Infracțiunea de trafic ilicit de droguri, a fost comisă de către inculpat în raionul Căușeni, fiind consumată la Aeroportul Internațional Chișinău și competența jurisdicțională la efectuarea urmăririi penale aparține Direcției de Poliție în Transport al MAI, astfel că conducerea urmăririi penale în acest caz, revine nemijlocit Procuraturii în transport, subdiviziune a Procuraturii Generale.

Din aceste considerente, Colegiul menține concluzia instanței de apel, că careva încălcări ale competenței jurisdicționale la efectuarea urmăririi penale în cauza dată nu s-au admis, argumentele recurentului fiind lipsite de suport probatoriu de drept.

Instanța de recurs respinge și temeiul recurentului, precum că Purcăreanu Victoria ar avea un comportament indecent, pe motiv că locuiește în or. Roma pe o stradă a prostituției și a drogurilor, deoarece acest argument este unul declarativ și irelevant și nu are nici o tangență cu cauza penală.

Cu referire la cele invocate de avocat, în sensul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul penal respinge acest argument, ca fiind neîntemeiat, din următoarele considerente:

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Colegiul penal constată că, în speță acest temei de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, mai mult ca atât, recurentul invocă presupusa eroare doar în dispozitivul recursului, însă în motivarea acestuia nu face o careva argumentare care ar fi dus la comiterea erorii menționate de către instanța de apel.

Totodată, instanța de recurs relevă că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal fiind dovedită vina acestuia prin întreg cumulul de probe cercetate și invocate în prezenta decizie, care în totalitatea lor coroborează cu declarațiile lui Purcăreanu Sergiu, care inițial fiind audiat în calitate de bănuț a declarat că a pus în geanta Victoriei Purcăreanu un săculeț cu marijuana pentru a se răzbuna pe ea, deoarece se aflau în relații ostile (f. d. 49-51, vol. I) și abea mai târziu inculpatul atât în instanța de fond cât și cea de apel nu și-a recunoscut vina înaintînd alte versiuni.

De asemenea, în susținerea vinovăției inculpatului sunt și declarațiile martorilor Purcăreanu Victoria, Vlas Nicolae, Chencheci Andrei, Vlas Nicolae, Alexandrov Vladimir, Sîncumamei Iurii, Cazacu Andrei și Gologan Alexei, precum și declarațiile martorului Purcăreanu Ana, date în cadrul urmăririi penale, care este fiica lui Purcăreanu Sergiu și Purcăreanu Victoria și care a declarat că, după ce tatăl său a ieșit din bucătărie și a mers în odaie, ea la urmat și l-a văzut cu geanta mamei în mîină închizînd fermoarul acesteia (f. d. 62-64, vol. I).

De aici se resping ca neîntemeiate și argumentele recurentului precum că nici un martor nu a văzut ca inculpatul să fi pus în geantă pachetul cu marijuana, or chiar din declarațiile martorului Chencheci Andrei, se relevă faptul că inculpatul avea intenția de a crea neplăceri fostei sale soții, deoarece l-a întrebat pe martor dacă cunoaște pe cineva de la Aeroport pentru a-i verifica geanta Victoriei Purcăreanu și astfel devine evident planul lui Purcăreanu Sergiu de a-și realiza scopul.

Totodată, faptul că Purcăreanu Victoria se afla în stare neliniștită, nu denotă că dînsa cunoștea de pachetul aflat în geanta sa, acesta demonstrîndu-se și prin declarațiile martorului Sîncumamei Iurii, care a declarat că dînsa era stresată și se vedea că are careva probleme, iar pachetul nu era în loc special amenajat, era printre lucrurile sale personale.

Declarațiile martorului menționat sunt în coroborare cu declarațiile Victoriei Purcăreanu, care a menționat că după ce s-a despărțit de inculpat, avea frică de acesta, deoarece o amenința cerîndu-i bani, iar starea de emotivitate putea fi confundată cu situația suspectă.

Astfel, instanța de recurs susține poziția instanței de apel prin care s-a expus că instanța de fond corect și legal a constatat prezența în acțiunile lui Purcăreanu

Sergiu a elementelor constitutive ale infracțiunii de circulație ilegală a substanțelor narcotice, adică păstrarea și înstrăinarea stauțelor narcotice, săvârșită în proporții mari, infracțiune prevăzută de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal lipsind careva motive pentru casarea sentinței în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, iar nerecunoașterea vinovăției, constituie doar un mijloc de apărare în vederea evitării pedepsei pentru infracțiunea comisă, or, declarațiile acestuia date pe parcursul judecării cauzei sunt combătute prin celelalte probe administrate în cursul urmăririi penale și cercetate în ședința instanței de fond și apel.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanțele ierarhic inferioare privitor la vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs examînînd recursul declarat constată că careva încălcări procesuale la etapa cercetării judecătorești nu au fost reținute, iar conform art. 365 alin. (2) Cod de procedură penală *instanța la cererea părților sau a altor participanți la proces, poate modifica ordinea de cercetare a probelor dacă aceasta este necesar pentru buna desfășurare a cercetării judecătorești.*

În cazul dat, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de fond (f. d. 31-32, Vol. II), din motivul neprezentării martorului Gologan Alexei cauza penală s-a amînat de mai multe ori, iar pentru netergiversarea judecării cauzei și la cererea procurorului, corect s-a ajuns la concluzia de modificare a cercetării judecătorești.

Mai mult ca atît, în conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1) Cod de procedură penală, *cererile în procesul penal constituie solicitările adresate, în scris sau oral, de către părțile în proces sau alte persoane interesate organului de urmărire penală sau instanței în legătură cu desfășurarea procesului, constatarea circumstanțelor ce au importanță pentru cauză, precum și cu asigurarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei.*

Art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd faptei săvîrșie i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal respinge și acest argument, deoarece instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal.

Instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvîrșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din textul hotărîrilor recurate se constată că instanțele ierarhic inferioare au cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora și care, în ansamblul lor, au confirmat vinovăția

inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârilor și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Instanța de recurs apreciază drept corectă stabilirea situației de fapt de către instanța de fond, iar ulterior menținută de instanța de apel, precum și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, adică calificarea juridică corespunde semnelor faptei prejudiciabile săvârșite de acesta și semnele componentei infracțiunii de circulație ilegală a substanțelor narcotice, adică păstrarea și înstrăinarea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari, infracțiune prevăzută de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal.

Acțiunea de *înstrăinare* este opusul procurării substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor și presupune transmiterea lor cu titlu gratuit sau oneros în posesia altei persoane, prin diferite metode (vânzare, dare cu împrumut, donare, schimb, inducere în eroare), iar infracțiunea dată avînd o componentă formală se consumă din momentul săvârșirii acțiunii.

Astfel, în urma cercetării și verificării materialului probator al cauzei penale, instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza normei înaintate prin învinuire, odată ce s-a demonstrat faptul că inculpatul a înstrăinat pachetul de marijuana punîndu-l în geanta fostei sale soții.

Prin urmare, cele expuse mai sus determină susținerea poziției instanței de apel de către instanța de recurs, care corect a menținut încadrarea acțiunilor lui Purcăreanu Sergiu în baza art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal.

Referitor la eroarea invocată prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție*, Colegiul concluzionează, că acest temei pentru declararea recursului ordinar deasemenea nu și-a găsit confirmare la examinare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, mai mult ca atît, în motivarea recursului avocatul nu face o careva argumentare ce ar ține de eroarea invocată.

Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat este unul declarativ, motivele invocate nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală. Totodată, aceste motive au fost invocate și în apel, au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârilor judecătorești.

În acest context, Colegiul conchide că temeiurile pentru recursul ordinar declarat de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) și 16) Cod de

procedură penală nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Negurița Veaceslav în numele inculpatului Purcăreanu Sergiu, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 09 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 13 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun